

[Gudiksen.]

at føre den Kontrol, der skal føres. Det vil derfor interessere mig meget at høre, hvorledes den højtærede Minister har tænkt sig det Spørgsmaal løst i de Kommuner, hvor man har de store Arbejdsanvisningskontorer.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

I Ændringerne til den gældende Lovs § 4 A finder vi det, som har givet Anledning til mest Diskussion og mest Modstand fra en vis Side. Arbejdskortene skal jeg ikke komme videre ind paa, dem har de foregaaende Ordførere allerede talt en Del om. Jeg tror, det er rigtigt, at vi prøver dem. Om der saa er Grundlag for at fortsætte med dem, maa Tiden vise. Administrativt mener jeg ikke, det skulde være umuligt at gennemføre Systemet. Et æret Medlem af det andet høje Ting, Hr. Oluf Pedersen, gjorde gældende, at Havnearbejderne vist selv har indført noget lignende, ogsaa med Lønnen anført paa Arbejdskortet, og er det Tilfælde, kan jeg ikke se, at Arbejderne kan have det mindste imod, at Staten indfører de samme Regler, som de selv har indført. Dette, at Lønnen skal opgives, kan jeg heller ikke se skulde kunne volde nogen Vanskelighed, eller at der skulde være noget som helst generende i det. Enhver Borger i dette Land maa jo dog aarlig aflægge Regnskab for sin Indkomst, og det er der vist ingen, der finder noget som helst stødende eller fornærmeligt i, saa jeg synes, det er en lidt for udpræget Finfølelse, man paa dette Omraade lægger for Dagen.

Jeg tror, at Kontrollkortene navnlig vil kunne være til Hjælp paa det Omraade, som angaar Sæsonarbejde. For at kunne administrere Bestemmelserne om Sæsonarbejdere maa man ikke alene vide Besked om, hvorvidt de har haft Beskæftigelse, men ogsaa om, hvad de har faaet for Arbejdet, og til Oplysning herom mener jeg, at Kortene, dersom det kan ordnes rent administrativt, hvad jeg ikke kan se der skulde være Spor i Vejen for, vil kunne gøre Nytte.

Endvidere vil jeg gerne nævne Ændringen til § 2, Stk. 4, hvori det hedder:

„Ved Valg af Medlemmer af Arbejdsanvisningskontorets Tilsynsraad og Suppleanter for disse skal der gives de stedlige Sammenslutninger af Organisationer af henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, hvor saadanne Sammenslutninger findes, . . . Lejlighed til at afgive

Indstilling om et dobbelt saa stort Antal Personer som det, der skal vælges.“

Dette har jeg ingenting at indvende imod, idet jeg finder det naturligt, at en saadan Indstilling sker. Jeg tror ogsaa, By- og Amtsraadene i de allerfleste Tilfælde vilde holde sig til de indstillede, selv om de ikke behøvede det, men jeg er alligevel imod, hvad der staaer i den efterfølgende Linie, som lyder saaledes: „og mellem disse træffes Valget“. Der er vi inde i en Skure, som jeg mener ikke er rigtig i Øjeblikket. Jeg tror heller ikke, det vil være klogt af dem, der har ønsket denne Bestemmelse, at fastholde den, da jeg mener, man i Realiteten vil kunne opnaa det samme uden at give visse Organisationer en Fortrinsstilling over for den øvrige Befolkning, som ogsaa er beskæftigelsesmæssigt interesseret i Spørgsmaalet, hvilket vil være en stor Fordel. Derfor vil jeg gerne have den Linie strøget, men jeg stiller ikke Forslag derom. Jeg ved ikke, om der bliver nedsat Udvalg — jeg skal i hvert Fald ikke fremsætte Ønske om Udvalgs Nedsættelse —, men jeg vil gerne fremhæve som min personlige Mening, at jeg tror, det vilde gavne alle Parter, om den Bestemmelse blev strøget.

Ændringen til § 4 A, Stk. 5, synes jeg kunde have været affattet paa en bedre Maade. Det drejer sig om den Bestemmelse, der siger, at dersom en Arbejder vægrer sig ved at udlevere sit Arbejdskort til Arbejdsgiveren, skal Arbejdsgiveren klage til Arbejdsanvisningskontoret, som derefter omgaaende skal tilstille vedkommende Arbejdsløsheds-kasse eller kommunale Beskæftigelsesudvalg Meddelelse herom. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det „eller“ er sat ind. Meningen med den Bestemmelse er jo dog, at Beskæftigelsesudvalgene i første Linie skal undersøge de Forhold, og derfor synes jeg, det vilde være heldigere, dersom § 4 A, Stk. 5, blev affattet saadan, at vedkommende Arbejdsgiver var forpligtet til at henvende sig direkte til Beskæftigelsesudvalgets Formand, som derefter skulde foretage det fornødne i Sagen. Det er ogsaa en Byrde at lægge paa Arbejdsgiveren, at han skal skrive Rapport til Arbejdsanvisningskontoret, i Stedet for at han kunde ringe til Beskæftigelsesudvalgets Formand. Det tager 3—4 Dage i heldigste Tilfælde, naar det skal ske skriftligt, hvorimod det maaske kan ordnes paa 5 Minutter ved en Opringing, som bevirker, at det hele omgaaende bringes ud af Verden og Arbejdet kommer i Gang. Jeg vil derfor gerne have en Begrundelse for, at Paragraffen er affattet paa den nævnte Maade,